

ТВРДЊА ДА ЈЕ КУР'АН ПРОМЕЊЕН

دعوى تحريف القرآن

<Српски – Serbian – صربي>

www.islamqa.info

Превод: Љубица Јовановић

Рецензија: Амра Дацић

ترجمة: ليوييتسا يوفانوفيتس

مراجعة: عمرة داتسيتش

Тврдња да је Кур'ан¹ промењен

Питање: Молим вас да покушате да одговорите на моје питање јер ми је то веома важно. Посетио сам анти-исламску интернет страницу коју води хришћански теолог из Енглеске и прочитао сам да је учењак Ес-Сицистани написао у својој књизи под именом 'Ел-Месахиф' да је муслимански вођа Ел-Хаџаџ изменио слова у Кур'ану у барем десет речи. Он тврди да је Сицистани то забележио у поглављу Ма Гајјереху Ел-хаџаџ фи-л-Мусхаф Осман (Шта је изменио Ел-Хаџаџ у Османовом Мусхафу).

Овај хришћанин такође наводи на арапском то што он верује да је копија ове странице на којој се налазе тих десет речи које су измењене. Покушао сам да нађем ту књигу да истражим ово питање али нисам успео. Молим вас, дајте све од себе да разјасните ово. Такође, незамисливо ми је да су сви исламски учењаци и они који знају Кур'ан напамет могли само тако да прихвате да неко измени Кур'ан а да га не зауставе или да знају за то.

Чак и да је Ес-Сицистани то забележио, то нема смисла. Прво јер ми нисмо као хришћани који не памте књигу и њу су оставили само верским учењацима. Насупрот томе велики број муслимана памти Кур'ан напамет и готово сви га читају. Тако да измене нису могле да прођу

---

¹ Кур'ан је арапска реч која је изведена из глагола читати. У терминолошком значењу Кур'ан је Божији говор објављен последњем Божијем посланику, Мухаммеду, мир над њим, на арапском језику преко анђела Џибрила (Гаврила), записан је у збиркама, његово читање представља богослужење, а његови изрази и значења су наднаравни. Кур'ан је последња Божија објава и упута целом човечанству.

неопажено поготово јер је у време Ес-Сицистанија већ било неколико потпуних копија Кур'ана. Друго, тешко је да се поверује да те измене нису приметили учењаци и обични народ у то доба, и још теже да се замисли да има неки исламски учењак или чак обични човек који би знао за измене Божије књиге и да би ћутао и да се не би борио против тога и да би то само прихватио. То једноставно није могло да се деси. Па, молим вас покушајте да нађете ову књигу и добро ми ово појасните са прецизним доказима, онолико колико вам Бог помогне.

Ценим вашу сарадњу и опет опростите ми због мог дугог писма али не могу да вам објасним колико ми је ово важно. Полажем сво поверење у Бога да ћу пронаћи заиста јасан и прецизан доказ.

Одговор: Хвала припада Аллаху (Богу)!

Прво:

Није могуће да муслиман добије сумње о веродостојности Кур'ана, јер је Узвишени Аллах (Бог) загарантовао да ће Он да сачува Кур'ан. Узвишени Бог каже (у преводу значења):

Ми², уистину, Кур'ан објављујемо и заиста ћемо Ми над њим бдети! (Кур'ан, Ел-Хиџр, 9)

Кур'ан је сачуван у срцима другова који су га запамтили, на кори дрвећа, на танком белом камењу све до

---

² У арапском језику постоје два типа плурала (множине). Први плурал је нумерички, односи се на нешто чија је количина више од један. Други је плурал поштовања. Када Узвишени Бог говори о Себи у Кур'ану, користи арапску заменицу „нахну“, што значи Ми, као плурал поштовања.

времена владавине Ебу Бекра Ес-Сиддика, Бог био задовољан њиме. Током ратова против отпадника од Ислама многи Посланикови, мир над њим, другови који су запамтили Кур'ан су били убијени, па се Ебу Бекр, Бог био задовољан њиме, посаветовао са старијим друговима о идеји прикупљања Кур'ана у једну књигу тако да буде сачуван. Овај задатак је био поверен великом хафизу (онај који зна Кур'ан напамет) Зејду ибн Сабиту и другим писарима објаве. Бухари наводи у своме сахику да је Зејд ибн Сабит, Бог био задовољан њиме, рекао:

"Ебу Бекр Ес-Сиддик је послао по мене када су убијени људи у битци на Јемами. Отишао сам код њега, а код њега је седео Омер, Бог био задовољан њим. Ебу Бекр, Бог био задовољан њим, ми је рекао: 'Омер ми је дошао и рекао: 'Велики број убијених су били учачи (хафиза) Кур'ана у битци на Јемами, и бојим се да још веће погибије хафиза могу да се десе на другим бојиштима, због чега би велики део Кур'ана могао да оде. Стога ти предлажем (Ебу Бекре) да издаш наредбу да се Кур'ан сакупи.' Па сам му рекао: 'Омере како да урадиш нешто што Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, није урадио?' Омер је одговорио: 'Тако ми Бога, ово је нешто добро.' Омер се расправљао са мном све док ми Бог није отворио прса ка томе и када сам схватио добро у његовој идеји.' Онда је Ебу Бекр, Бог био задовољан њиме, рекао мени: 'Ти си mudar, млад човек и ми имамо много поверења у тебе. Ти си био писар објаве Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим. Па ти требаш да потражиш Кур'ан (тј. делове на којим је већ био записан) и сакупиш их (у једну књигу).' Тако ми Бога да су ми наредили да преместим планине, било би ми лакше него што су ми наредили да сакупим Кур'ан. Рекао сам (Ебу Бекру): 'Како да урадиш оно што Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над

њим, није урадио?' Он је одговорио: 'Тако ми Бога, ово је нешто добро.' Ебу Бекр је наставио да се расправља са мном све док ми Бог није отворио срце према томе као што је отворио срца и Ебу Бекра и Омера. Тако да сам почео да тражим Кур'ан и сакупљам га (са онога на чему је био записан) са палиминих стабљика, белих танких камења и срца људи (тј. од оних који су га знали напамет), све док нисам нашао задњи одломак поглавља 'Покајање' код Ебу Хузејме ел-Енсарија, и нисам га нашао ни код кога мимо њега, то је одломак:

'Дошао вам је Посланик, један од вас, тешко му је што ћете на муке ударити.' (Превод значења поглавља Покајање, одломак128)

... Све до краја поглавља Покајање.

Ови делови су остали код Ебу Бекра све до његове смрти, онда код Омера до његове смрти, па онда код Хафсе бинт Омер, Бог био задовољан њима."

Друго:

Што се тиче Ел-Хаџџаца, није његова идеја била да испише мусхаф (Кур'ан), него му је то наредио један веома паметан човек. Следи читав догађај:

Рекао је Ез-Зеркани:

"Познато је да Османов мусхаф (књига у којој је написан Кур'ан) није имао тачке на словима (које су служиле касније да се разликују слична слова у арапском језику). Било како било, тачке нису додате у мусхаф, по познатом ставу, до доба владара Абдулмелика ибн Мервана, када је схватио да се Ислам проширио свуда и да се Арапи

мешају са неарапима, што је имало утицај на арапски језик, па је постојала велика забуна око начина читања Кур'ана и било је тешко људима да разликују слова. Због његове проницљивости, знао је да треба да уради нешто да би решио проблем. Па је наредио Ел-Хаџџу да се побрине за ову важну ствар. Покоран владару, Ел-Хаџџа је одредио двојицу да ураде ово, звали су се Наср ибн 'Асим ел-Лејси и Јахја ибн Је'амер ел-'Адвени, обојица су били квалификовани и способни да ураде оно што се тражи од њих, јер су били учени, праведни, побожни и експерти у арапском језику и познавали су различита читања Кур'ана. Обојица су учила код Ебу-л-Есведа ед-Ду'лија. Да се Бог смилује овој двојници учењака, јер су успели у свом послу и по први пут ставили су тачке у мусхаф. Додали су тачке на сва слова која су слично изгледала, али нису додавали више од три тачке на слово.

То је постало веома раширено код људи и било је учинковито у одстрањивању забуне у вези са начином читања Кур'ана.

Каже се да је прва особа која је ставила те тачке у мусхаф био Ебу-л-Есвед ед-Ду'ли, и да је Ибн Сирин имао мусхаф у коме је тачке унео Јахја ибн Је'амер. Ова мишљења могу да се помире тако да се каже да је Ебу-л-Есвед био први који је унео тачке у мусхаф, али је то урадио за властиту употребу, онда га је Ибн Сирин следио у томе, а да је Ебу-л-Малик био први који је званично и јавно додао тачке у мусхаф који је раширен међу људима да би одагнао сумње у вези са читањем Кур'ана."

(Менахил ел-'Ирфан, 1/280-281)

Треће:

Што се тиче онога што је питано, цитирајући из Ел-Мусахиф од Ибн Еби Давуда, следи предаја и њен пропис:

Преноси се од 'Аббада ибн Сухејба од 'Авфа ибн Еби Џемилеха да је Ел-Хаџаџ ибн Јусуф изменио једанаест слова у мусхафу.

Ова предаја измишљена, јер се у њеном ланцу преносилаца налази 'Аббад ибн Сухејб, чије се предаје одбацују.

'Али ибн ел-Медени каже: "Овај хадис (предаја) није добар. Бухари, Ен-Несаи и остали су рекли: 'Он је метрук (одбачен). Ибн Хиббан је рекао: 'Он је био кадерија који је позивао у своје новотарско убеђење, и преносио је ствари за које би почетник у том пољу знао да су измишљене када би их чуо.' Ез-Зехеби каже: 'Он је од оних који су одбачени.'"

(Погледати: Мизан ел-И'тидал од ез-Зехебија, 4/28)

Текст предаје је такође неисправан, јер нема смисла да се направи измена у Кура'ну и да се то рашири светом. Чак и неки немуслиmani, као што су Рафидије (шије) који мисле да је Кур'ан непотпун, одбацују и критикују овај текст.

Ел-Хуи', који је Рафидија, је рекао:

"Ова изјава је као халуцинација оног који има грозницу, или као бајке које причају лудаци или деца. Ел-Хаџаџ је био један од намесника Умејевића, и он је неспособан да уради било шта Кур'ану. Он је чак неспособан да промени неке мале ствари у Исламу, а како онда да промени оно што је темељ вере и основа верозакона? Где би добио ту снагу да достави те измене исламској земљи и изван ње, у времену када је Кур'ан био познат кроз исламску земљу? Како да ниједан историчар

никада није забележио овај катастрофалан догађај чак уз његову озбиљност и постојање многих разлога да га спомену? Како то да га нико међу муслиманима није пренео? Како да су муслимани занемарили тај поступак чак и након владавине Ел-Хаџџаца? Чак и ако претпоставимо да је могао да сакупи све копије мусхафа и да му није ниједна измакла чак и у далеким пределима исламске земље, како је могао да га избрише из срца муслимана и оних који су га запамтили, а њихов број тада, је познат само Богу."

(Ел-Бејан фи Тефсир ел-Кур'ан, 219)

На основу овога, ми не можемо да се ослањамо на ову предају у било каквим околностима. Чињеница, да није доказано да је ико до сада успео у своме покушају да измени чак и слово из Кур'ана, је довољна да докаже да је ово лаж. Ако је истина оно што је наведено, онда би било могуће да се то и понови, поготово у временима када су муслимани слаби и када су њихови непријатељи сплеткарили против њих. То су тако очигледни аргументи који доказују да је ова тврдња лажна, и да наши непријатељи нису у могућности да оспоре доказе Кур'ана или његову јасноћу, па су онда прибегли да га нападају.

А Бог зна најбоље!

Извор: <http://islamqa.info/en/23487>

